

VIITORUL ROL

ILEANA CERNAT

De la absolvire (1965), Ileana Cernat face parte din colectivul Teatrului Giulești, devenind, îndată după debut, cap de afiș. Interpretează roluri variate, dintre care reținem : Cheeca (*Gilcevilă din Chioggia* de Goldoni) ; Nora (*Casa care a fugit pe ușă* de Petru Vințilă) ; Ludmila (*Vasa Jeleznova* de Gorki) ; Mami (*Comedia zorilor* de Mircea Ștefănescu) ; Trina (*Comedie cu oțteni* de Gheorghe Vlăd) ; Raluca Filimon (*Omul care a văzut moartea* de Victor Eftimiu) ; Fata (*Geamandura* de Tudor Mușatescu) ; Isabella (*Măsură pentru măsură* de Shakespeare) ; Regina (*Paharul cu apă* de E. Scribe) ; Isabela (*Copacii mor în picioare* de A. Cassona) ; Blanca (*Regele Ioan* de Durrenmatt) etc., etc.

Actriță de o sensibilitate aparte, făcută parcă anume pentru roluri de ingenuă, cuceritoare și limpede, cu un joc simplu, dar bogat, exprimă un fond profund, serios ; prezența ei se situează la hotarul mobil dintre dramă și comedie lirică. Abordându-și personajele cu discreție, dar cu o reală intuiție a tonului just, Ileana Cernat știe să evite mijloacele uzate, să fixeze în memoria spectatoților un gest, un accent, o privire.

Pentru deschiderea viitoarei stagiuni, Teatrul Giulești pregătește spectacolul cu piesa *Războiul vacii* de Roger Avermaete, în regia lui Dinu Cernescu. Ileana Cernat va interpreta rolul Doamnei de Follais.

„Doamna de Follais este o castelană din evul mediu ; un personaj capabil să-și consume trăirile și să-și schimbe gândurile în funcție de situație : de la arderi puternice la indiferență, de la tristețe la zîmbet, de la temperament fugos la afișată moliciune. Ea este una dintre acele femei ușuratece care își afișează nerăbdarea de a-și vedea soții plecînd la război și plăcerea de a rămîne libere...”

E un amestec de romantic și ridicol care ilustrează neliniștea socială și morală a unui ev caracterizat prin contraste violente, în care oamenii își manifestă frustrate sentimente elementare, ev dominat de grosolanie, de cruzime, dar și de cea mai robustă exuberanță.

Încerc să pun oarecare surdina nestăvilitei extravagante a acestui personaj, însușit de două pasiuni : cupiditatea și agresivitatea.

Deși rolul, considerat în litera textului, nu se înscrie între marile partituri, încerc, ținînd seama de toate sugestiile întregului, să realizez o compoziție. Îmi place foarte mult să joc compoziție ; e o dorință firească a oricărui actor — deci, și a mea — de a se manifesta creator, într-un spectacol excepțional. Nu sînt adepta drumului neted. Creația singulară, într-un spectacol mediocre, nu cred că mi-ar da satisfacție. Forța iradiantă a actului artistic se realizează numai prin comunicarea dintre interpret, regizor, autor, scenograf, compozitor. Dinu Cernescu descoperă, mereu imprevizibil, o multitudine de semnificații posibile ale textului, invitînd actorul să colaboreze la descifrarea lor, printr-o lectură inteligentă și sensibilă. Într-o ambianță de lucru mai mult decît plăcută, sper în reușita unui spectacol excepțional“.